

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Hiszpania) w dniu 18 lutego 2014 r. – Marta León Medialdea przeciwko Ayuntamiento de Huetor Vega

(Sprawa C-86/14)

(2014/C 142/27)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 1 de Granada.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marta León Medialdea.

Strona pozwana: Ayuntamiento de Huetor Vega.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pracownik zatrudniony na czas nieokreślony, ale nie na stałe, w rozumieniu ustawy i orzecznictwa, jest – zgodnie z definicją z dyrektywy 1990/70/WE⁽¹⁾ – pracownikiem zatrudnionym na podstawie umowy na czas określony?
- 2) Czy są zgodne z prawem wspólnotowy takie stosowanie i wykładnia prawa krajowego przez sąd krajowy, zgodnie z którymi, w przypadku umów o pracę na czas określony zawartych z obejściem prawa w sektorze publicznym i przekształconych w umowy o pracę na czas nieokreślony, ale nie na stałe, administracja może jednostronnie obsadzić lub zlikwidować stanowisko, nie wypłacając pracownikowi żadnej odprawy, a jednocześnie nie są przewidziane inne środki ograniczające stanowiące nadużycie korzystanie z umów na czas określony?
- 3) Czy byłoby zgodne z prawem wspólnotowym takie samo działanie administracji, gdyby – decydując o obsadzeniu lub likwidacji stanowiska – wypłaciła odprawę przewidzianą w przypadkach zakończenia umów o pracę na czas określony zawartych zgodnie z przepisami?
- 4) Czy byłoby zgodne z prawem wspólnotowym takie samo działanie administracji, gdyby w celu obsadzeniu lub likwidacji stanowiska musiała stosować się do procedur i przyczyn przewidzianych w przypadkach zwolnień z przyczyn obiektywnych z wypłatą takiej samej odprawy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 21 lutego 2014 r. – A2A SpA przeciwko Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-89/14)

(2014/C 142/28)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte Suprema di Cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca skargę kasacyjną: A2A SpA

Druga strona postępowania kasacyjnego: Agenzia delle Entrate

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE⁽¹⁾ oraz art. 9, 11 i 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania wskazanego wyżej rozporządzenia⁽²⁾ powinny być interpretowane w ten sposób, że stoją na przeszkodzie przepisom prawa krajowego, które w odniesieniu do odzyskania pomocy państwa wynikającego z decyzji Komisji notyfikowanej w dniu 7 czerwca 2002 r. stanowią, iż odsetki są ustalane na podstawie przepisów rozdziału V rozporządzenia nr 794/2004 (tj. w szczególności art. 9 i 11), a zatem z zastosowaniem stopy procentowej opartej na metodzie odsetek złożonych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 83, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 140, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Câmpulung (Rumunia) w dniu 25 lutego 2014 r. – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran przeciwko SC Suport Colect SRL

(Sprawa C-92/14)

(2014/C 142/29)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Câmpulung

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran

Strona pozwana: SC Suport Colect SRL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽¹⁾ i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽²⁾ mają zastosowanie również do umowy kredytu zawartej w dniu 5 października 2006 r., czyli przed przystąpieniem Rumunii do Unii Europejskiej, lecz która wciąż wywołuje skutki, gdyż jej postanowienia są wykonywane obecnie, w następstwie kolejnych cesji przewidzianego w niej kredytu?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy warunki umowne takie jak warunek „obsługi długu przez kredytobiorcę” odnoszące się do zwłoki w zapłacie przez dłużnika oraz wzrostu odsetek po upływie jednego roku, od kiedy to ich stopa składa się ze zmiennej stopy referencyjnej Banca Comercială Română ogłaszanej w siedzibie banku, podwyższonej o 1,90 [punktu procentowego], można uznać za nieuczciwe w rozumieniu dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich?
- 3) Czy zasada skutecznej ochrony sądowej praw przysługujących jednostkom na mocy prawa Unii zagwarantowana w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego takiego jak art. 120 rozporządzenia z mocą ustawy nr 99 z grudnia 2006 r. dotyczącego instytucji kredytowych i odpowiedniego kapitału stanowiącemu, że umowa kredytu bankowego zawarta w dokumencie prywatnym i nieprzewidująca, aby jej warunki mogły być uzgodnione z dłużnikiem oraz zgodnie z którą po uproszczonej kontroli i uzyskaniu klauzuli wykonalności w postępowaniu niespornym pozostawiającym sądowi ograniczoną możliwość oceny kwoty kredytu, komornik może dokonać przymusowej egzekucji z nieruchomości dłużnika, ma charakter tytułu egzekucyjnego?